

LÁ THƯ MỤC VỤ

Tháng 8 sang năm, anh em lớp tôi sẽ kỷ niệm 50 năm ngày nhập Tiểu Chủng Viện Á Thánh Phụng Châu Đốc. Khi nhập chủng viện năm ấy, chúng tôi là những chú bé 12, 13 tuổi, mặt búng ra sữa, hồn nhiên vô tư, nên chú nào cũng sáng sủa, khô ngô tuấn tú. Bây giờ thì ai cũng đã trở thành ông lão ngoài sáu mươi không bệnh nọ cũng tật kia, da nhăn, mắt mờ, tóc bạc. Ai cũng thay đổi với thời gian. Nhưng có người đổi nhiều, có người đổi ít, có người không còn dấu vết gì của tuổi hoa niên trên khuôn mặt, có người vẫn giữ lại nét tươi trẻ ngày xưa. Do đó, trong số bạn bè cũ có người nhìn hình tôi có thể nhận ra ngay dù bao nhiêu năm không gặp lại, nhưng có người thỉnh thoảng có gặp nhưng nhìn hình cũng phải lâu lắm mới nhận ra, và có người thì thay đổi hoàn toàn không còn giữ lại một nét nào của ngày xưa nên không thể nhận ra được nữa, nhất là sau gần 50 năm không gặp lại.

Triết gia cổ Hy Lạp Hycraclitus nói rằng “Không ai có thể tắm hai lần trong cùng một dòng sông”, ý ông muốn nói là dù chúng ta bơi lội trong cùng một dòng sông, nhưng dòng nước trong sông luôn thay đổi nên không còn là dòng nước cũ nữa. Do đó, tuy đứng ngay chỗ cũ trong dòng sông đó nhưng dòng nước hôm nay không còn là dòng nước của ngày hôm qua nữa. Đó là thực tại của cuộc sống, nếu chúng ta không thay đổi để thích nghi với nó, chúng ta sẽ bị đào thải, sẽ trở thành lạc lõng ngay chính với những người thân yêu của chúng ta.

Đời sống hôn nhân cũng có cùng một thực tại. Có những cặp vợ chồng càng ngày càng gắn bó với nhau, càng ngày càng yêu thương nhau hơn, dù ngày xưa chỉ quen nhau qua mai mối. Nhưng cũng có những cặp vợ chồng dù quen biết nhau thời gian khá lâu trước khi quyết định tiến tới hôn nhân, vậy mà mới lấy nhau một vài năm đã chán nhau, thậm chí bỏ nhau. Sự khác biệt giữa cuộc hôn nhân thành công và cuộc hôn nhân thất bại là một bên hai vợ chồng cùng biết thay đổi để thích nghi với cuộc sống mới, còn bên kia là hai người cứ khư khư giữ lấy định kiến của mình không muốn thay đổi, không chịu thích nghi.

Như thế thay đổi và biến đổi là định luật của đời sống, cả ở diện mạo bên ngoài lẫn diện mạo nội tâm, cả trong đời sống tâm linh lẫn trong đời sống tu đức. Chúng ta không thể giữ mình trẻ mãi không già ở diện mạo bên ngoài, nhưng lại phải đổi mới đời sống tâm linh liên tục để càng ngày càng trở nên giống Chúa Kitô hơn. Có như thế chúng ta mới có thể chia sẻ vinh quang của Ngài.

Trong bài Phúc Âm Chúa nhật tuần này, Chúa cho ba tông đồ thân tín là Phêrô, Giacôbê và Gioan nhìn thấy Chúa biến hình trên núi Tabor. Thầy Giêsu ngày thường bỗng trở nên khác thường. “*Mặt Ngài chiếu sáng như mặt trời và áo Ngài trở nên trắng như ánh sáng*” (Mt 17:2). Ngài vén mở thần tính của Ngài cho các ông để củng cố niềm tin của các ông vào việc Ngài sẽ sống lại trong bối cảnh họ đang tiến về Jerusalem để chứng kiến cuộc thương khó và tử nạn của Ngài. Thân xác máu me đầy thương tích của Ngài sẽ sáng láng và đẹp đẽ như họ thấy bây giờ.

Giáo hội mừng lễ Chúa biến hình cũng là để nhắc nhở chúng ta rằng việc biến hình của Chúa Giêsu cũng sẽ là việc biến hình của chúng ta ngày sau. Một ngày kia, chúng ta sẽ đàm đạo với Môsê và Êlia và toàn thể các thánh. Một ngày kia chúng ta sẽ mặc chiếc áo trắng tinh không tỳ vết, và ánh sáng từ bên trong chúng ta sẽ chiếu sáng như mặt trời. Và ngày đó hy vọng rằng Thiên Chúa sẽ nói với chúng ta, “*Con là con Ta yêu dấu, rất đẹp lòng Ta*”.

Hãy nhìn chung quanh, những người chúng ta thấy đều là những người bình thường. Rồi nhìn mình trong gương chúng ta cũng thấy mình thật bình thường. Nhưng một ngày kia tất cả chúng ta sẽ trở nên đẹp đẽ đến nỗi mà nếu bây giờ nhìn thấy được chúng ta sẽ phải quỳ gối tôn thờ hoặc sẽ kinh hãi chạy trốn. Không một người nào trong chúng ta hay một ai trên trái đất này sẽ còn là những người bình thường nữa. Thiên Chúa đã có chương trình cho chúng ta trở nên khác thường, tùy theo chúng ta sẽ thực hiện chương trình đó thành công rực rỡ hay thất bại thảm hại thôi. Không ai trong chúng ta sẽ còn ở trong trạng thái trung lập như bây giờ nữa vì một ngày kia chúng ta cũng sẽ đứng trên đỉnh núi giống như Chúa Giêsu và vì Ngài đã mặc lấy thân xác con người, nên thân xác chúng ta cũng sẽ trở nên giống thân xác vinh hiển của Ngài.

Đó là mẫu nhiệm nhập thể. Chúa Giê-su đã trở nên giống chúng ta để một ngày kia chúng ta sẽ trở nên giống Ngài. Mọi người chúng ta gặp hôm nay, cô gái trẻ đứng ở quầy tính tiền trong tiệm tạp hóa, chàng trai trẻ lái xe chạy ẩu chặn trước mũi xe của ta, người vô gia cư bước lang thang trên vỉa hè, tất cả đều có khả năng biến hình. Khi chúng ta nói chuyện với cha mẹ hay với vợ hoặc chồng mình, chúng ta đang nói chuyện với một người mà một ngày kia, hy vọng vậy, sẽ trở nên các vị thần như trong thần thoại cổ. Do đó, chúng ta phải yêu thương họ,

và yêu thương họ ngay bây giờ, vì nếu chúng ta có thể nhìn thấy tiềm năng của họ như khi Thiên Chúa nhìn vào chúng ta, thì chắc chắn chúng ta không thể không yêu thương họ được.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh